

Nota van bevindingen

Onderzoek Rekenkamer Venlo

Ketensamenwerking Veiligheidsbeleid

team GEGRF/Rekenkamer
steller A.J. Holman
doorkiesnummer 077-359 6341
datum 3-7 2012

Voorwoord

Voor u ligt het rapport van de rekenkamer Venlo, waarin de resultaten zijn vervat van een onderzoek naar de ketensamenwerking in het veiligheidsbeleid. Veiligheid raakt aan het gevoel van de burgers, van de inwoners van Venlo, waarbij harde (veiligheids)cijfers en persoonlijke beleving niet altijd met elkaar corresponderen. Veiligheid is daarbij naar zijn aard een breed thema. Uit de baaierd aan aspecten heeft de rekenkamer gekozen om haar onderzoek toe te spitsen op de effectiviteit van de ketensamenwerking en dan met name het Veiligheidshuis Noord-Limburg in relatie tot de inzet van straatcoaches en jeugdregisseurs. Dit omdat deze instrumenten zeer dicht bij de praktijk buiten op straat - en dus direct zichtbaar voor de Venlose burger – worden toegepast. De beleving van veiligheid wordt hierdoor dichtbij de burger gebracht.

Naast de onderzoeksresultaten die inhoudelijk betrekking hebben op veiligheid hecht ik er als voorzitter aan om de raad erop te wijzen dat de rekenkamer bij dit onderzoek opnieuw is gestuit op een hardnekkig ‘fenomeen’ in de Venlose beleidsvoering. Dit betreft het gegeven dat er ook op dit dossier sprake is van ambitieuze plannen en doelstellingen die enthousiast worden vastgesteld, maar waarover in de uitvoering vervolgens maar in zeer beperkte mate wordt gerapporteerd. Soms achterhaald door de tijd (bijvoorbeeld als gevolg van een beleidswijziging), soms ook gewoonweg geen informatie over lopend beleid. Dat roept vragen op omtrent de wijze van sturing in relatie tot door de raad vastgestelde (beleids)doelen. Voor het college ligt hier een nadrukkelijke opgave en verbeteraak, maar ook de raad is aan zet. Gegeven haar kaderstellende en controlerende taak past ook de raad een actievere sturing op de monitoring van de door haar zelf vastgestelde beleidsdoelen. Immers eerst dan is verantwoording en bijsturing mogelijk.

Tot slot spreek ik graag mijn dank uit naar de bij dit onderzoek betrokken medewerkers vanuit de ambtelijke organisatie.

Met vriendelijke groet,

Drs. Hans J.W. Verdellen
Voorzitter.

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	1
1	Inleiding..... 2
1.1	Aanleiding en probleemschets..... 2
1.2	Doel- en vraagstelling..... 3
1.3	Aanpak en uitvoering onderzoek 5
1.4	Leeswijzer 7
2	Normenkader 8
3	Veiligheidsbeleid met betrekking tot ketensamenwerking Onderzoekspijler A..... 10
3.1	Inleiding 10
3.2	Uitgangspunten van veiligheidsbeleid Venlo 10
3.2.1	Beleidsdoelstellingen ketensamenwerking 10
3.2.2	Samenvatting van bevindingen..... 11
3.3	Ketensamenwerking Veiligheidshuis 11
3.3.1	Samenvatting bevindingen veiligheidshuis 13
3.4	Inzet straatcoaches 13
3.4.1	Samenvatting bevindingen inzet straatcoaches..... 14
3.5	Antwoord op de onderzoeksvragen: 15
4	De doeltreffendheid in termen van veiligheidsbeleving Onderzoekspijler B 16
4.1	Inleiding 16
4.2	Algemene veiligheidsbeleving in Venlo en geweldsdelicten 16
4.2.1	Algemene veiligheidsbeleving in Venlo in de wijken 17
4.2.2	Samenvatting van bevindingen..... 18
4.3	Objectieve veiligheid: de cijfers 19
4.3.1	Misdrijven/geweldsdelicten 19
4.3.2	Overlast en vernielingen 20
4.3.3	Samenvatting van bevindingen..... 24
4.4	De relatie tussen subjectieve en objectieve onveiligheid per wijk..... 24
4.5	Antwoord op de onderzoeksvragen 26
5	Resultaten enquête 27
5.1	Inleiding 27
5.2	Belangrijkste bevindingen enquête 27
5.2.1	Met betrekking tot veiligheid 27
5.2.2	Met betrekking tot het veiligheidshuis 29
5.2.3	Met betrekking tot de aanpak van straatcoaches 29
5.3	Onderzoeksvraag: <i>Werkt de gemeente zichtbaar aan de verbetering van de veiligheid.</i> . 30
6	Conclusies en aanbevelingen 31

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en probleemschets

Aanleiding.

Bij de inventarisatie van onderwerpen bij de raadsfracties is het onderwerp veiligheid genoemd. Daarbij is de volgende problematiek benoemd:

Volgens de statistieken lijkt het veiliger te worden in Venlo. De raad ontvangt vanuit de samenleving andere signalen, de beleving van de inwoners is anders. Hierdoor is er een roep om meer cameratoezicht en meer geld voor veiligheid. De raad vraagt zich af hoe het komt dat de beleving van inwoners en de cijfers niet met elkaar overeenkomen. Ook is er twijfel of toekomstige investeringen in veiligheid het gewenste effect zullen hebben in de beleving van de burger.

De gemeente Venlo heeft in een reeks van jaren (2002-2009) een veiligheidsenquête opgenomen in de Stadspeiling. Hierin werden de onveiligheidsgevoelens van inwoners gemeten, de frequentie en vormen van criminaliteit en de mate van drugsoverlast.

In de Stadspeiling 2009 is een tabel opgenomen waarin het onveiligheidsgevoel van inwoners over een aantal jaren is weergegeven:

Percentage	2001	2003	2005	2007	2009
Aandeel inwoners dat zich wel eens onveilig voelt	37	35	36	34	32

Volgens de Stadspeiling 2010 is 46% van de bevolking van mening dat Venlo een criminele stad is. In 2008 was deze score exact hetzelfde. Op de vraag of Venlo een veilige stad is, antwoordt 40% van de inwoners positief, terwijl dit in 2008 nog 43% was. Deze cijfers geven geen eenduidig beeld op de vraag of de burgers zich onveiliger zijn gaan voelen.

De veiligheidsmonitor 2009¹ geeft aan dat de inwoners van Venlo² over het algemeen tevreden zijn met hun gemeente (rapportcijfer 6,0)³. De monitor geeft enkele aandachtspunten waar het in Venlo minder goed gaat, zoals:

- het veiligheidsgevoel in de eigen woonbuurt;
- meer inwoners vinden dat hun eigen buurt er op 'achteruit gaat';
- er zijn specifieke plekken die onveiligheidsgevoelens oproepen;
- drugsoverlast.

Belang.

Het Uitvoeringsprogramma Veiligheid⁴ bevat de volgende doelstelling:

Het bereiken van vitale en leefbare wijken waarin zowel inwoners, maatschappelijke organisaties als bedrijven en ondernemers zich veilig voelen en ook zelf verantwoordelijkheid nemen de veiligheid te bevorderen.

¹ Integrale veiligheidsmonitor 2009, rapport uitgebracht door Intomart GfK bv d.d. 26-7-2010.

² De monitor is opgesteld in opdracht van de voormalige gemeenten Venlo en Arcen & Velden.

³ De cijfers voor de woonomgeving, leefbaarheid en de veiligheid in de buurt liggen in Venlo en Arcen en Velden gemiddeld net even boven de 7, net als in de referentiegemeenten. Over de veiligheid (algemeen) is men met een 6,6 in Venlo en Arcen en Velden iets minder positief dan in de vergelijkbare gemeenten (6,9).

⁴ Bron: Programmabegroting 2009.

Het Uitvoeringsprogramma vormt de optelsom van de paragrafen veiligheid die in elk van de vijf beleidsprogramma's van de programmabegroting zijn opgenomen.

De gemeente wil de regie in het veiligheidsbeleid voeren, en stuurt als regisseur daarbij de keten van betrokken partners aan op het bereiken van doelen en resultaten.

De beleidsimpulsen op het gebied van veiligheid die in het uitvoeringsprogramma geformuleerd zijn, betreffen:

- sociale veiligheid: de aanpak van veiligheids- en leefbaarheidproblemen in de verschillende wijken, buurten en straten;
- drugsoverlast en criminaliteit (Hektor-programma): de aanpak van de overlast, criminaliteit, bestuurlijke en fiscale handhavingtekorten als gevolg van drugshandel. In de begroting 2009 staat dat Hektor succesvol is maar nog niet af is.
- Ketensamenwerking: op 1 januari 2007 is het Veiligheidshuis van start gegaan. Het doel van het Veiligheidshuis is om enerzijds de veiligheidsketen ten aanzien van een aantal onderscheiden doelgroepen op elkaar af te stemmen. Anderzijds om een koppeling aan te brengen tussen de veiligheidsketen en de zorg/welzijnketen.
- Integrale handhaving: gericht op een versteviging van naleefgedrag van burgers en bedrijven.

De uitgaven aan openbare orde en veiligheid bedragen volgens de begroting 2009 ruim € 4.2 miljoen. Op basis van vergelijkingsmateriaal kan gesteld worden dat dit relatief veel is⁵

In maart 2009 heeft de raad de nota 'Venlo duurzaam veilig' vastgesteld. Deze nota omvat het integraal veiligheidsbeleid en het actieplan. Het beschrijft enerzijds de belangrijkste inhoudelijke uitgangspunten van het Venlose Integrale Veiligheidsbeleid en anderzijds de structuur: de rol- en verantwoordelijkheidsverdeling, rapportage- en verantwoordingsmethodieken, overleggen etc. Het integraal veiligheidsplan is aangevuld met een meerjaren uitvoeringsprogramma, waarin de prioriteiten zijn vastgelegd.

1.2 Doel- en vraagstelling

Afbakening onderwerp

Het onderzoeksveld voor veiligheid is zo breed, dat de rekenkamer er voor kiest om één interessant onderwerp nader te belichten, waarbij het met name interessant is de confrontatie tussen gemeten daadwerkelijke effectiviteit van het veiligheidsbeleid, en de beleving bij burgers te onderzoeken.

Bij de keuze van een onderwerp is nadrukkelijk ook nagegaan welke onderwerpen binnen de afdelingen zelf in de belangstelling staan.

Uit de onderwerpen heeft de rekenkamer het volgende onderwerp gekozen:

De effectiviteit van de ketensamenwerking en dan met name het Veiligheidshuis Noord-Limburg in relatie tot de ontwikkeling en effectiviteit van de inzet van straatcoaches (vanuit V&H) en jeugdregisseurs (vanuit MO)

Vragen hierbij zijn:

- Wat zijn de resultaten van de aanpak in het veiligheidshuis in relatie tot de doelen
- Hoe is de beleving in verschillende wijken van zowel de aanpak met straatcoaches als de integrale aanpak van het Veiligheidshuis

In de Limburgse Veiligheidshuizen wordt intensief samengewerkt om de burger zo veel mogelijk ellende te besparen die het gevolg is van criminaliteit en overlast door vaak dezelfde personen. Partners vanuit gemeenten, justitie- en zorgketen zorgen dat ze zicht

⁵ Bronnen: IFLO begrotingsscan 2009 (Ministeries van BZK/Financiën) en kengetallen ontleend aan www.waarstaatjegemeente.nl (periode 2005-2008).

hebben op de doelgroepen die de burger de meeste last bezorgen en gaan heel concreet aan de slag⁶

De onderzoeksperiode hierbij is

- 2007 tot medio 2011 (voor de ketensamenwerking in het veiligheidshuis)
- 2009 tot medio 2011 (voor de inzet van straatcoaches)

Voor metingen van objectieve en subjectieve veiligheid is gekeken naar ontwikkelingen in de periode 2001 tot en met 2009.

Doelstelling onderzoek

De rekenkamer wil de effectiviteit van de ketensamenwerking binnen het gemeentelijke veiligheidsbeleid voor de raad inzichtelijk maken en beoordelen. Bij de beoordeling van de effectiviteit wil de rekenkamer nadrukkelijk de veiligheidsbeleving van de burgers in de wijk betrekken.

Met het oog op het leereffect willen wij op basis van dit onderzoek aanbevelingen formuleren voor de verbetering van de doeltreffendheid van het Venlose veiligheidsbeleid.

Vraagstelling en onderzoeksvragen

De centrale vraagstelling van het onderzoek is:

Is de ketensamenwerking binnen het veiligheidsbeleid doeltreffend?

De algemene normen waarop de doeltreffendheid beoordeeld wordt zijn:

1. Doelen die geformuleerd zijn worden ook bereikt
2. Het gevoerde beleid is hiervan (mede) de oorzaak.

Onderzoeksvragen: .

Met betrekking tot de “hardere” gegevens zijn de volgende vragen geformuleerd: .

- 1.1 *Is de ketensamenwerking doeltreffend in termen van objectieve (on)veiligheid?*
- 1.2 *Worden resultaten structureel gerapporteerd?*
- 1.3 *Wat zijn de gevolgen ten aanzien van het aantal geweldsdelicten?*
- 1.4 *Zijn er gevolgen/resultaten met betrekking tot vandalisme de buurt?*

Omdat in het beleid van de gemeente Venlo nadrukkelijk wordt uitgegaan van het doel dat “burgers zich veilig voelen”⁷ zijn ook de volgende nadere onderzoeksvragen geformuleerd:

- 2.1 *Is de ketensamenwerking doeltreffend in termen van ervaringen en gevoelens van burgers?*
- 2.2 *Hoe ervaren burgers (on)veiligheid in hun eigen buurt?*
- 2.3 *Hoe verhouden de criminaliteitscijfers van een wijk zich tot de veiligheidsbeleving in een wijk?*

⁶ <http://www.veiligheidshuislimburg.nl/>

⁷ Zie de diverse programmabegrotingen.

Bij deze onderzoeksvragen wordt aangetekend dat de rekenkamer geen algemeen onderzoek wil doen naar veiligheidsbeleving, en derhalve het onderzoek beperkt tot effectmeting.

Om een antwoord te vinden op bovenstaande vragen met betrekking tot de objectieve veiligheid, is naast dossieronderzoek op de resultaten ook gebruik gemaakt van interviews met de betrokkenen (straatcoach, jeugdregisseur en manager veiligheidshuis) en betrokken ketenpartners van politie en jeugdzorg.

Om nog meer inzicht te krijgen naar de effecten op de veiligheidsbeleving van veiligheidshuis en aanpak van straatcoaches is in samenwerking met het team onderzoek en statistiek van de gemeente Venlo een enquête gehouden via een flitspanel.

1.3 Aanpak en uitvoering onderzoek

Het onderzoek is opgedeeld in twee grote delen:

Onderzoekspijler A

In dit deel van het onderzoek is primair gekeken naar de doeltreffendheid van het veiligheidsbeleid/ ketensamenwerking op basis van het geformuleerde beleid en de verantwoordingsinformatie. Concreet wordt hier gekeken naar:

- Zijn de gestelde doelen bereikt?
- Komt dat door het gevoerde beleid?

Met name onderzoeksvragen 1.1 tot en met 1.4 worden hier bekeken en beantwoord.

Onderzoekspijler B

In dit deel heeft de rekenkamer nader onderzoek gedaan naar doeltreffendheid in termen van veiligheidsbeleving in samenhang met de ontwikkeling van criminaliteits- en overlastcijfers.

Dit is met name gedaan vanuit een centrale veiligheidsdoelstelling van de gemeente: *“Algemeen beleidsuitgangspunt is het bereiken van vitale en leefbare wijken waarin zowel de inwoners, maatschappelijk organisaties als bedrijven en ondernemers zich veilig voelen”⁸*

In dit deel worden onderzoeksvragen 2.1 tot en met 2.3 onderzocht en beantwoord.

Concreet wordt hier gekeken naar:

- Zijn burgers zich veiliger gaan voelen?
 - Neemt de subjectieve veiligheid toe?
 - Daalt de criminaliteit?
 - Verminderen overlast en verloedering?

Omdat de bekendheid van beleidsmaatregelen de veiligheidsbeleving kan beïnvloeden, is ook naar de zichtbaarheid van het veiligheidsbeleid gekeken:

- Werkt de gemeente zichtbaar aan verbetering van de veiligheid.

⁸ Programmabegroting 2007 e.v.

In het onderzoek wordt gebruik gemaakt van een aantal bronnen, met name de stadspanningen, programmabegrotingen en programma-verantwoordingsstukken. Hierbij is bij de vergelijkingen in de tijd niet gekozen voor de veiligheidsmonitor 2011 en het Integraal Veiligheidsbeleid 2011, omdat de indicatoren hiervan niet goed aansluiten op het verleden tot 2011 en eerder een 0 meting voor de toekomst zijn.

Uitvoering

Het onderzoek is in april 2011 van start gegaan (vooronderzoek). Na vaststelling van de onderzoeks aanpak door de rekenkamer, heeft de begeleidingscommissie in oktober 2011 een startbijeenkomst georganiseerd met de betrokkenen.

De feitelijke uitvoering van het onderzoek vond plaats in de periode mei-december 2011.

Nadat de rekenkamer het conceptrapport van bevindingen heeft vastgesteld, heeft een ambtelijke feitencheck plaatsgevonden. Deze check houdt een verificatie in van de feiten in de nota van bevindingen door een door de gemeentesecretaris aan te wijzen ambtenaar. Na het formuleren van de conclusies en aanbevelingen heeft de rekenkamer het conceptrapport voorgelegd aan het college van B&W ten behoeve van het bestuurlijke wederhoor.

Samenvattend bestond het onderzoek uit een aantal fasen:

- inventarisatie van feitenmateriaal
- beleidsanalyse,
- dossieronderzoek
- interviews en gesprekken
- opstellen (nota) van bevindingen
- verificatie nota van bevindingen (ambtelijke hoor- en wederhoorprocedure)
- opstellen conclusies en aanbevelingen
- vaststellen concept adviesrapport door rekenkamer
- bestuurlijke hoor- en wederhoorprocedure (met college van B&W)
- vaststellen definitief eindrapport met nawoord door rekenkamer
- publicatie eindrapport en aanbieding aan gemeenteraad

Het onderzoek is in eigen beheer uitgevoerd door de secretaris/onderzoeker van de rekenkamer. Deze is gedurende de onderzoeksperiode geassisteerd door Imke Coenen als stagiaire. Zij heeft een belangrijk deel van het feitenonderzoek voor haar rekening genomen. Voor de begeleiding vanuit de rekenkamer was een commissie ingesteld bestaande uit dhr. M. Geerts (extern lid) en mevr. W. de Bruin (raadslid). Deze begeleidingscommissie heeft de voortgang van het onderzoek bewaakt en mede sturing gegeven aan de uitvoering van het onderzoek. Daarnaast zijn de leden van de begeleidingscommissie aanwezig geweest bij het afnemen van de interviews.

Tijdens het onderzoek heeft de rekenkamer een beroep gedaan op de kennis en ervaring van een groot aantal ambtelijke medewerkers van de gemeente. Als centraal aanspreekpunt was Marcel Siliakus (hoofd Veiligheid en Handhaving) aangewezen. In het bijzonder wil de rekenkamer een woord van waardering uitspreken naar Roger Gelissen van het team onderzoek en statistiek voor de assistentie bij de enquête.

1.4 Leeswijzer

Zoveel mogelijk is na elk hoofdstuk of paragraaf een samenvatting van de voornaamste bevindingen gegeven.

Hoofdstuk 2 geeft een beschrijving van het **normenkader** dat gehanteerd is bij de beantwoording van de onderzoeksvragen.

Hoofdstuk 3 gaat in op **Onderzoekspijler A**, de doeltreffendheid van het geformuleerde beleid.

Hoofdstuk 4 geeft antwoord op de vragen van **Onderzoekspijler B**, de doeltreffendheid in termen van veiligheidsbeleving

Hoofdstuk 5 gaat op basis van de door de rekenkamer uitgevoerde enquête nader in op de vragen met betrekking tot de veiligheidsbeleving (Onderzoekspijler B), en geeft inzicht in de laatste vraag: **Werkt de gemeente zichtbaar aan de verbetering van de veiligheid.**

Hoofdstuk 6 geeft tot slot de conclusies en aanbevelingen van de rekenkamer.

2 Normenkader

Normenkader

Met de doeltreffendheid van het veiligheidsbeleid bedoelen wij de mate waarin het gevoerde beleid bijdraagt aan het bereiken van de beoogde doelen van dat beleid.

In het vooronderzoek heeft de rekenkamer geïntervieweerd welke beleidsdoelen zijn vastgesteld. In bijlage 1 is deze inventarisatie opgenomen.

De rekenkamer is in het onderzoek Ketensamenwerking Veiligheidsbeleid uitgegaan van de volgende normen met betrekking tot doeltreffendheid:

Onderzoekspijler A, de doeltreffendheid van het geformuleerde beleid.

1. gestelde doelen worden bereikt.
 - a. Het veiligheidshuis draagt bij aan het terugdringen van criminaliteit, overlast en het terugdringen van recidive.
 - b. De relatieve veiligheidspositie ten opzichte van de G50 gemeenten verbetert.
2. er is een causaal verband tussen bereikte doelen en het gevoerde beleid

Om de doeltreffendheid vast te kunnen stellen van het veiligheidsbeleid⁹, (dat door de raad is vastgesteld), moet aan de volgende randvoorwaarden (toegespitst op ketensamenwerking) worden voldaan:

- De doelen zijn ondubbelzinnig geformuleerd. Hiervoor is het noodzakelijk dat duidelijk is omschreven welke prestaties en effecten worden beoogd en welke doelgroepen bereikt moeten worden.
- De doelen zijn zodanig geformuleerd dat meting mogelijk is. De beoogde situatie bij doelrealisatie moet toetsbaar zijn geformuleerd en er moet een referentiewaarde zijn vastgesteld (meestal een nulmeting).
- De doelen bevatten een concrete streefwaarde die een tijdsfactor aangeven (wanneer moet wat gerealiseerd zijn).
- Er wordt daadwerkelijk gemeten in hoeverre de beoogde doelen worden gerealiseerd.
- De doelen en activiteiten sluiten logisch op elkaar aan.
- De (financiële) middelen zijn gekoppeld aan de activiteiten.

onderzoekspijler B, de doeltreffendheid in termen van veiligheidsbeleving

Algemeen beleidsuitgangspunt is het bereiken van vitale en leefbare wijken waarin zowel de inwoners, maatschappelijk organisaties als bedrijven en ondernemers zich veilig voelen en ook zelf de verantwoordelijkheid nemen de veiligheid te bevorderen.¹⁰

⁹ Zie ook Nota 2009, Venlo Duurzaam Veilig

¹⁰ Programmabegroting 2007, paragraaf Veiligheid 6.11

Met betrekking tot de ketensamenwerking is het uitgangspunt: De overlast, onveiligheid en onveiligheidsgevoelens worden op een integrale en duurzame manier voorkomen en tegengaan door het bij elkaar brengen van en samenwerken met betrokken partners¹¹. Op basis van het algemene beleidsuitgangspunt en de beleidsinventarisatie zijn de volgende normen geformuleerd:

1. gestelde doelen worden bereikt.
 - a. De ketensamenwerking vanuit gemeente, justitie- en zorgketen bevordert het veiligheidsgevoel in de stad en in de wijken.
 - b. Het gevoerde beleid en met name de ketenaanpak draagt direct bij aan het terugdringen van onveiligheid (overlast en verloedering) en de leefbaarheid in de wijken.
2. er is verband tussen bereikte doelen en het gevoerde beleid

¹¹ Integraal Veiligheidsbeleid en Actieplan, 2009, *hoofdstuk 4 Venlo duurzaam veilig*

3 Veiligheidsbeleid met betrekking tot ketensamenwerking Onderzoekspijler A

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk kijkt de rekenkamer naar onderzoeksvragen 1.1 tot en met 1.4:

- 1.1 *Is de ketensamenwerking doeltreffend in termen van objectieve (on)veiligheid?*
- 1.2 *Worden resultaten structureel gerapporteerd?*
- 1.3 *Wat zijn de gevolgen ten aanzien van het aantal geweldsdelicten?*
- 1.4 *Zijn er gevolgen/resultaten met betrekking tot vandalisme de buurt?*

Hierbij wordt naar de doeltreffendheid van het gevoerde beleid gekeken op basis van beleidsstukken en verantwoordingsinformatie.

Om de doeltreffendheid van het gevoerde beleid te kunnen beoordelen is in **deel 3.2** met behulp van het normenkader gekeken naar het veiligheidsbeleid met betrekking tot de ketensamenwerking.¹² Tevens is hierbij onderzocht of aan de randvoorwaarden uit het normenkader voor een meting op doeltreffendheid is voldaan.

In hoofdstuk 1 is aangegeven dat het onderzoek zich met name richt op de effectiviteit van het Veiligheidshuis Noord-Limburg in relatie tot de ontwikkeling en effectiviteit van de inzet van straatcoaches (vanuit V&H) en jeugdregisseur (vanuit MO).

Daarom is in **deel 3.3** gekeken naar het beleid van de ketensamenwerking in het veiligheidshuis. In **deel 3.4** wordt verder stilgestaan bij de inzet van straatcoaches. Tot slot wordt in **deel 3.5** op basis van het voorafgaande een antwoord gegeven op de onderzoeksvragen.

3.2 Uitgangspunten van veiligheidsbeleid Venlo

Algemeen beleidsuitgangspunt¹³ is het bereiken van vitale en leefbare wijken waarin zowel de inwoners, maatschappelijk organisaties als bedrijven en ondernemers zich veilig voelen en ook zelf de verantwoordelijkheid nemen de veiligheid te bevorderen. De gemeente heeft hierbij de regie in het veiligheidsbeleid en stuurt als regisseur de keten van betrokken partners aan op het bereiken van vooraf gestelde doelen en resultaten.

Dit uitgangspunt krijgt op vier sporen een nadere uitwerking:

- o Sociale veiligheid
- o Drugsoverlast en criminaliteit (Hector-programma)
- o Ketensamenwerking
- o Integrale handhaving

3.2.1 Beleidsdoelstellingen ketensamenwerking

¹² Zie bijlage 4: Analyse ketensamenwerking veiligheidsbeleid gemeente Venlo.

¹³ Zie bijlage 3: Inventarisatie beleidsdoelen ketensamenwerking veiligheidsbeleid, programmabegroting 2007

De belangrijkste beleidsdoelstellingen die binnen de uitgangspunten van beleid zijn geformuleerd(op het gebied van ketensamenwerking) zijn ¹⁴:

- In het Veiligheidshuis zal de ketenaanpak rond de nazorg aan jeugdige en volwassen veel- en meerplegers centraal staan. Dit geldt ook voor de aanpak van huiselijk geweld en de nazorg van (ex-)gedetineerden (bron: meerjarenplan veiligheidshuis noord-limburg 2010-2012)
- Realiseren van een nazorgoverleg voor jeugdigen na terugkeer uit een justitiële - jeugdinrichting of behandelcentrum in het Veiligheidshuis Noord-Limburg.
- Venlose instellingen voor jeugd, provincie en gemeenten werken samen en leren van elkaar, met de gemeente in de regierol.
- Het instellen van functies als jeugdregisseur en straatcoaches die voor Venlo werkzaam zijn.

3.2.2 Samenvatting van bevindingen

De belangrijkste bevindingen uit de beleidsanalyse en de toetsing op randvoorwaarden kunnen als volgt worden samengevat:

- Het beleid is door de raad vastgesteld.
- De leefbaarheid en veiligheid voor de wijken zijn ondubbelzinnig geformuleerd.
- De beoogde prestaties en effecten zijn in de begrotingen van de respectievelijke jaren helder beschreven.
- De doelgroepen zijn helder beschreven in termen van ketensamenwerking. De doelen zijn toetsbaar en meetbaar geformuleerd.
- De doelen bevatten concrete streefwaarden, duidelijk is aangegeven wat bereikt moet worden.
- De doelen bevatten een tijdsfactor, duidelijk is wanneer het doel moet zijn bereikt.
- Er is geen koppeling gelegd tussen beoogde doelen in begroting en daadwerkelijke realisatie achteraf.
- Doelen en activiteiten sluiten logisch op elkaar aan.
- De middelen zijn veelal niet gekoppeld aan de activiteiten. Hierdoor is het niet altijd mogelijk om de kosten van een bepaalde activiteit binnen het veiligheidshuis te beoordelen.
- In de verantwoordingsdocumenten uit de P&C cyclus worden geen resultaten gerapporteerd met betrekking tot de veiligheidsdoelen die aansluiten op de programmabegrotingen. Hierdoor wordt aan een belangrijke randvoorwaarde voor het meten van doeltreffendheid niet voldaan.
- Met betrekking tot de relatieve ontwikkeling van de veiligheidspositie ten opzichte van de G50 gemeenten zijn alleen toekomstige doelen vermeld, maar geen resultaten¹⁵

3.3 Ketensamenwerking Veiligheidshuis

¹⁴ Zie bijlage 3: Inventarisatie beleidsdoelen ketensamenwerking veiligheidsbeleid. Hier zijn met name de algemene doelstellingen en uitgangspunten van de begrotingen en kadernota's geïnventariseerd.

¹⁵ Zie bijlage 4, analyse begrotingen en verantwoordingsdocumenten

Een van de primaire beleidsdoelen van de gemeente is gericht op een veilige leefomgeving waarbij één van de uitgangspunten ketensamenwerking is in het veiligheidshuis Noord Limburg in Venlo.

Het concept van het veiligheidshuis is als volgt beschreven:¹⁶

Het Veiligheidshuis heeft als doel criminaliteit en overlast te verminderen of te voorkomen. Dit willen de ketenpartners realiseren door intensieve samenwerking en het maken van persoonsgerichte afspraken, gericht op het voorkomen van recidive van daders en het doorbreken van gedragspatronen. Het Veiligheidshuis Noord Limburg is de fysieke locatie waar deze samenwerking plaatsvindt. De meerwaarde van de samenwerking wordt in het bijzonder gezocht in de koppeling van de justitie en zorgketen met behulp van (onder meer) casusoverleggen. De lijnen tussen de organisaties zijn kort en er kan snel tot actie overgegaan worden

Het veiligheidshuis hanteert een andere manier van aanpakken door samen met de kandidaat te kijken wat er veranderd moet- en kan worden. Men kijkt of er een goede huisvesting en dagbesteding is (zoals werk), maar kijkt ook naar sociale relaties, begeleiding, behandeling, justitiële afdoening etc. (leefgebieden). Het veiligheidshuis richt zich primair op vier doelgroepen:

1. Volwassen veelplegers

‘Veelplegers’ staan bij het Veiligheidshuis in de schijnwerpers. Hun namen zijn bekend en voor elke veelpleger is een plan beschikbaar. Wanneer een veelpleger besluit om te stoppen met zijn criminaliteit, dan kan hij daarbij rekenen op de medewerking van de partners in het Veiligheidshuis. Samenwerking is van groot belang om grip te krijgen en te houden op veelplegers. Wanneer een veelpleger niet bereid is om te stoppen, dan zal deze persoon vanuit het veiligheidshuis voornamelijk justitieel (strafrechtelijk) worden aangepakt.

2. (Ex)gedetineerden

Het veiligheidshuis krijgt dagelijks meldingen binnen van personen die in detentie zijn gekomen. Vanaf dat moment wordt er, door het opstellen van een passend nazorgplan, geprobeerd de terugkeer in de maatschappij na detentie zo goed mogelijk te laten verlopen. De samenwerking tussen het gevangeniswezen en het veiligheidshuis is hierbij van groot belang. Door het bieden van opvang en perspectief aan ex-gedetineerden is er een grote kans dat gedrag structureel verandert. Een sluitend nazorgplan voor elke ex-gedetineerde moet eraan bijdragen dat het recidivepercentage omlaag gaat waarbij de sluitende aanpak van essentieel belang is.

3. Jeugd¹⁷

In het Veiligheidshuis worden harde kernjongeren en minderjarige veel- en meerplegers besproken. Er wordt in samenwerking tussen de justitie- en zorgketen bekeken wat er nodig is om het gedrag van de minderjarige te veranderen. Tevens wordt in het Veiligheidshuis de nazorg van minderjarige gedetineerden gevolgd. (BRON: Meerjarenplan Veiligheidshuis Noord-Limburg 2010-2012)

4. Daders en slachtoffers huiselijk geweld

Het Veiligheidshuis richt zich op de verdachten en de slachtoffers (inclusief kinderen). Er wordt gewerkt aan een systeemgerichte aanpak. Dat wil zeggen dat een aanpak gericht is op het gehele gezin met als doel huiselijk geweld te stoppen en verdere escalatie of herhaling te voorkomen. Een tijdelijk huisverbod is een van de middelen die de gemeente kan inzetten om huiselijk geweld direct te stoppen. Het veiligheidshuis monitort het hulpverleningstraject dat hieraan gekoppeld is. Wanneer een verdachte van huiselijk geweld strafrechtelijk wordt

¹⁶ Zie verder bijlage 5 ketensamenwerking veiligheidshuis

¹⁷ in het veiligheidshuis worden harde kernjongeren en veel- en meerplegers geprioriteerd. Groepsaanpak zoals beschreven is incidenteel en voornamelijk onder regie van de jeugdregisseur

vervolgd wordt de casus in het veiligheidshuis besproken voordat deze voor de rechter komt. Indien nodig wordt ook gespecialiseerde hulp ingezet.¹⁸

De (bestuurlijke) regie van het veiligheidshuis ziet er schematisch als volgt uit:¹⁹

De aanpak van het veiligheidshuis richt zich niet alleen op diegenen die criminaliteit willen afzweren, maar ook op degenen die niet willen. Uitgangspunt is dan vooral justitieel aanpakken.

Het eerste Veiligheidshuis in Nederland is gestart in Tilburg.

Limburg kent 6 veiligheidshuizen, te weten Noord-Limburg, Midden-Limburg, Heerlen, Sittard-Geleen, Kerkrade en Maastricht.

3.3.1 Samenvatting bevindingen veiligheidshuis

In het algemeen blijkt uit landelijk onderzoek²⁰, dat doelen in de veiligheidshuizen niet erg concreet zijn geformuleerd of dat prestatieafspraken tussen deelnemende partijen vaag zijn. De eerste resultaten van veiligheidshuizen zijn, ondanks alle problemen en knelpunten die in de praktijk aan de orde zijn, positief te noemen. Toch moeten we hierbij ook kanttekeningen plaatsen. De kwaliteit en kwantiteit van het beschikbare onderzoek is nog beperkt. Dit geldt ook voor het veiligheidshuis Noord-Limburg.

De bevindingen van de rekenkamer zijn de volgende:

- De doelen zijn als volgt beschreven:
 - Criminaliteit en overlast te verminderen of te voorkomen.
 - Door middel van samenwerking acties af te stemmen om een sluitende aanpak te kunnen bieden
- Op de doelgroep veelplegers na zijn geen concrete meetbare cijfermatige doelen geformuleerd.²¹
- Beoogde doelen worden alleen bevestigd door meningen en evaluaties, niet door een cijfermatige onderbouwing. Hierdoor is het niet mogelijk om de doelstellingen te beoordelen op doeltreffendheid
- Financiële middelen zijn gekoppeld aan activiteiten.
- Verder zijn de resultaten die gerapporteerd worden alleen kwantitatief. (aantal personen, casussen etc.)²²

3.4 Inzet straatcoaches

¹⁸ www.veiligheidshuisnoordlimburg.nl

¹⁹ de aansturing van het veiligheidshuis geschiedt sinds 2010 door een stuurgroep, tot die tijd moest het veiligheidshuis verantwoording afleggen aan de districtelijke driehoeken Venlo en Venray. In het veiligheidshuis vormt de procesmanager de linking pin tussen zorg- en justitieketen op operationeel niveau.

²⁰ Rovers, januari 2011. zie verder bijlage 5

²¹ In het meerjarenplan staan wel doelen voor de andere doelgroepen, voornamelijk gericht op proces- en samenwerkingafspraken. Zie ook meerjarenplan 2010-2012 (in de bijlage zijn de doestellingen schematisch weergegeven)

²² Zie bijlage 5, ketensamenwerking veiligheidshuis Noord Limburg

De straatcoaches richten zich op de aanpak van overlast van jeugd in Venlo (inclusief Arcen en Velden). Zij slaan de brug tussen de doelgroep enerzijds en politie en hulpverlening anderzijds. De straatcoaches maken hierbij gebruik van de expertise die in het veiligheidshuis aanwezig is, maar zij zijn niet ingebed (onderdeel van) het veiligheidshuis. Straatcoaches houden toezicht op bekende overlastlocaties en bij andere locaties waar meldingen van overlast vandaan komen. Bij overlast spreken de straatcoaches jongeren aan op hun gedrag. Straatcoaches kunnen zowel harde acties (verbaliseren - zij hebben een BOA bevoegdheid) als zachte acties ondernemen, bijvoorbeeld de jongere in contact brengen met een instantie. Zij spreken niet alleen met de jongeren, maar ook met de bewoners in de buurt en ouders.

Als proef zijn in de gemeente Venlo vanaf 2009 twee straatcoaches actief ingezet. De straatcoaches worden aangestuurd door de regisseur jeugdoverlast. Zij werken in het Veiligheidshuis samen met onder andere de politie en het jongerenwerk. In 2010 is er tijdelijk geen straatcoach geweest.

Wanneer een woonwijk last heeft van een groep jongeren zoals het veroorzaken van overlast, het plegen van vernielingen of criminele activiteiten, wordt deze groep stelselmatig aangepakt. Hierbij worden de "antecedenten" van de verschillende jongeren besproken. Ook wordt er met omwonenden in gesprek gegaan. Vragen waarmee de betrokken organisaties aan de slag mee kunnen gaan zijn de volgende: Wat hebben de jongeren precies gedaan? Wat zijn hun achtergronden? Hoe moet de reactie daarop zijn?

3.4.1 Samenvatting bevindingen inzet straatcoaches

Centraal staat de vraag in hoeverre de inzet van de straatcoaches heeft bijgedragen aan het behalen van de vooral geformuleerde doelstellingen en wat de rol van de jeugdregisseur daarbij is. Bij de aanvang van de inzet van straatcoaches is geen nulmeting gehouden. Het is daarom niet mogelijk om causale verbanden vast te stellen tussen de aanstelling van de straatcoaches en de ontwikkeling van bijvoorbeeld de veiligheidscijfers in de gemeente Venlo.²³

Op basis van extern onderzoek²⁴ wordt tevens geconcludeerd dat er tevredenheid is over de inzet van straatcoaches bij de ketenpartners. Wel wordt hierbij aangetekend dat deze tevredenheid alleen gebaseerd is op persoonlijke ervaringen en percepties.

De bevindingen van de rekenkamer zijn de volgende:

- De doelen zijn als volgt beschreven:
 - Het terugdringen van overlast, veroorzaakt door risicojongeren onder de 23 jaar
 - Het opzetten van een aanpak voor jeugdoverlast daar waar het reguliere netwerk nog niet in voorziet.
 - Het maken van gezinsbezoeken en bindende afspraken met gezinnen
- Alleen bij het eerste doel, het terugdringen van overlast, zijn streefwaarden benoemd.
- De doelen zijn op zich meetbaar geformuleerd, maar worden feitelijk niet gemeten.

²³ Evaluatie van de straatcoaches en de rol van de jeugdregisseur in Venlo; inventarisatie van gepercipieerde effecten voor de periode 2009-2010, Marissing, 2010

²⁴ Evaluatie van de straatcoaches en de rol van de jeugdregisseur in Venlo; inventarisatie van gepercipieerde effecten voor de periode 2009-2010, Marissing, 2010

- Het halen van doelen worden alleen bevestigd door subjectieve waarnemingen. Hierdoor is het niet mogelijk om de doelstellingen te beoordelen op doeltreffendheid. Tevens is er geen 0 meting.
- Financiële middelen zijn gekoppeld aan activiteiten.

3.5 Antwoord op de onderzoeksvragen:

Met betrekking tot Onderzoekspijler A zijn de volgende vragen geformuleerd:

1.1 *Is de ketensamenwerking doeltreffend in termen van objectieve (on)veiligheid?*

- *Omdat aan de randvoorwaarden niet wordt voldaan, kan de doeltreffendheid van het beleid niet worden vastgesteld.*

1.2 *Worden resultaten structureel gerapporteerd?*

- *Resultaten worden niet in lijn met de begrote doelen gerapporteerd.*

1.3 *Wat zijn de gevolgen ten aanzien van het aantal geweldsdelicten?*

- *Er is geen verband gelegd tussen het beleidsdoelen en de ontwikkeling van het aantal geweldsdelicten.*

1.4 *Zijn er gevolgen/resultaten met betrekking tot vandalisme de buurt?*

- *Er is geen verband gelegd tussen beleidsdoelen en de ontwikkelingen met betrekking tot vandalisme.*

Samenvattend wordt gesteld dat beleidsstukken en verantwoording aan de raad geen antwoord geven op de onderzoeksvragen.

4 De doeltreffendheid in termen van veiligheidsbeleving Onderzoekspijler B

4.1 Inleiding

In het vorige hoofdstuk is geconstateerd dat de verantwoording (rapportages) en het geformuleerde beleid niet op elkaar zijn afgestemd. Daardoor kan op zich geen beoordeling op doeltreffendheid plaatsvinden door de rekenkamer. In het vervolgonderzoek is de doeltreffendheid beoordeeld in termen van veiligheidsbeleving in samenhang met de ontwikkeling van criminaliteits- en overlastcijfers.

Hierbij worden de volgende onderzoeksvragen bekeken en beantwoord:

- 2.1 Is de ketensamenwerking doeltreffend in termen van ervaringen en gevoelens van burgers?*
- 2.2. Hoe ervaren burgers (on)veiligheid in hun eigen buurt?*
- 2.3. Hoe verhouden de criminaliteitscijfers van een wijk zich tot de veiligheidsbeleving in een wijk?*

Om deze vragen te beantwoorden wordt in **deel 4.2** gekeken naar de veiligheidsbeleving in Venlo en de wijken, in **deel 4.3** naar de objectieve veiligheidscijfers.

In **deel 4.4** wordt gekeken naar de relatie tussen de veiligheidsbeleving en de objectieve geweldscijfers in wijken die naar voren springen.

In **deel 4.5** worden de onderzoeksvragen beantwoord.

De bronnen zoals in dit hoofdstuk worden gebruikt schetsen een “slechts” een beeld van de veiligheidsbeleving in relatie tot de ketensamenwerking in het Veiligheidshuis en door de straatcoaches. De indicatoren geven namelijk een algemeen beeld over specifieke incidenten (zoals geweldsdelicten) die niet alleen door de eerder beschreven doelgroepen worden gepleegd. Daarnaast wordt de veiligheidsbeleving bepaald door veel verschillende factoren. Zoals tijdens de informatieavond in november 2011 door de gemeenteraad is geconcludeerd is de veiligheidsbeleving ook afhankelijk van persoonlijke factoren, sociale en fysieke kwaliteit van de woonbuurt en nationale en internationale incidenten. Berichtgeving via media is hierbij van grote invloed.

4.2 Algemene veiligheidsbeleving in Venlo en geweldsdelicten

De rekenkamer heeft getoetst of de veiligheidsbeleving van de burgers in de pas loopt met de objectieve veiligheidsontwikkeling.

Onderstaande tabel geeft het percentage inwoners weer dat geconfronteerd is met een geweldsmisdrijf.²⁵ Duidelijk is dat hier in sinds 2001 geen verschuivingen zijn opgetreden. Tot de gewelddelicten zijn hier gerekend: beroving met geweld, bedreiging met geweld en mishandeling.

Percentage	2001	2003	2005	2007	2009
Gewelddelicten Venlo	5	5	5	5	5

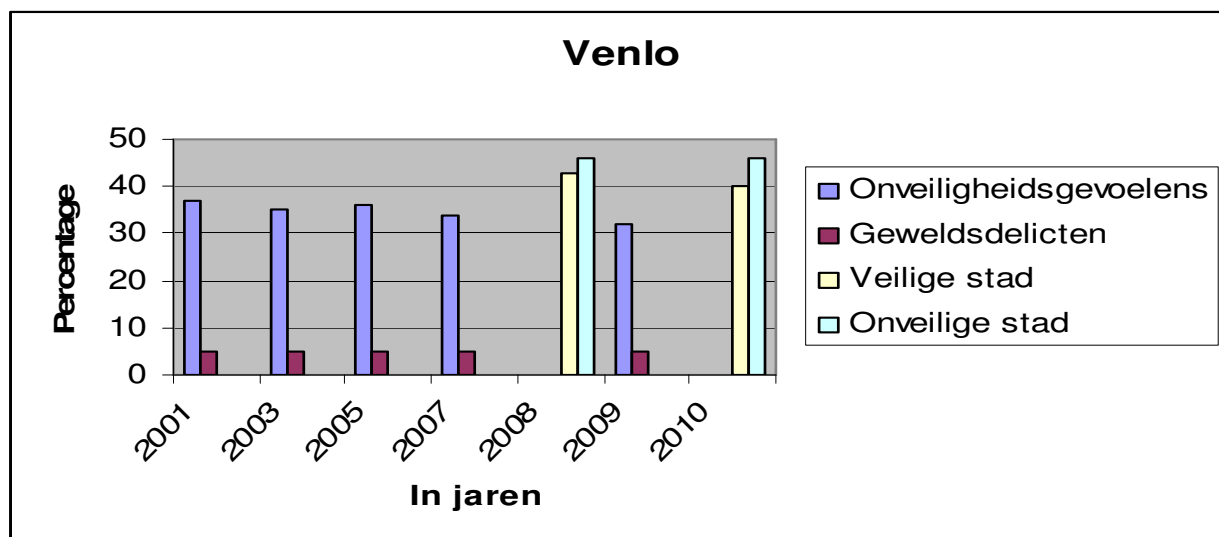
Hiervoor is al aangegeven (zie tabel op pagina 2) dat het percentage inwoners dat zich wel eens onveilig voelt gestaag afneemt, namelijk met 5% ten opzichte van 2001. Een enkel

²⁵ Bron: Stadspeiling 2009

uitzondering daargelaten is het aandeel Venlonaren, dat slachtoffer is geweest van gewelddelicten in 2009, gelijk gebleven aan dat van 2001.²⁶

In de volgende grafiek zijn alle voorgaande gegevens uit de tabellen nogmaals grafisch weergegeven. Bovendien zijn de meningen van de burgers over of Venlo een (on)veilige stad is uit 2008 en 2010 hieraan toegevoegd:

27

De algemene conclusie uit deze gegevens is dat de veiligheidssituatie in Venlo redelijk stabiel wordt ervaren:

- De veiligheidsbeleving is met 5% verbeterd
- Het percentage slachtoffers van gewelddelicten is stabiel²⁸

4.2.1 Algemene veiligheidsbeleving in Venlo in de wijken

Naar aanleiding van bovenstaande bevindingen is ook gekeken naar de veiligheidsbeleving in de verschillende wijken.

Zoals uit de onderstaande tabel blijkt, is er in eigen buurt over het algemeen minder sprake van onveiligheidsgevoelens, ongeveer een kwart van de ondervraagden voelt zich wel eens onveilig in de eigen buurt. Het percentage van 25% in 2009 is 7% lager dan de algemene onveiligheidsbeleving.

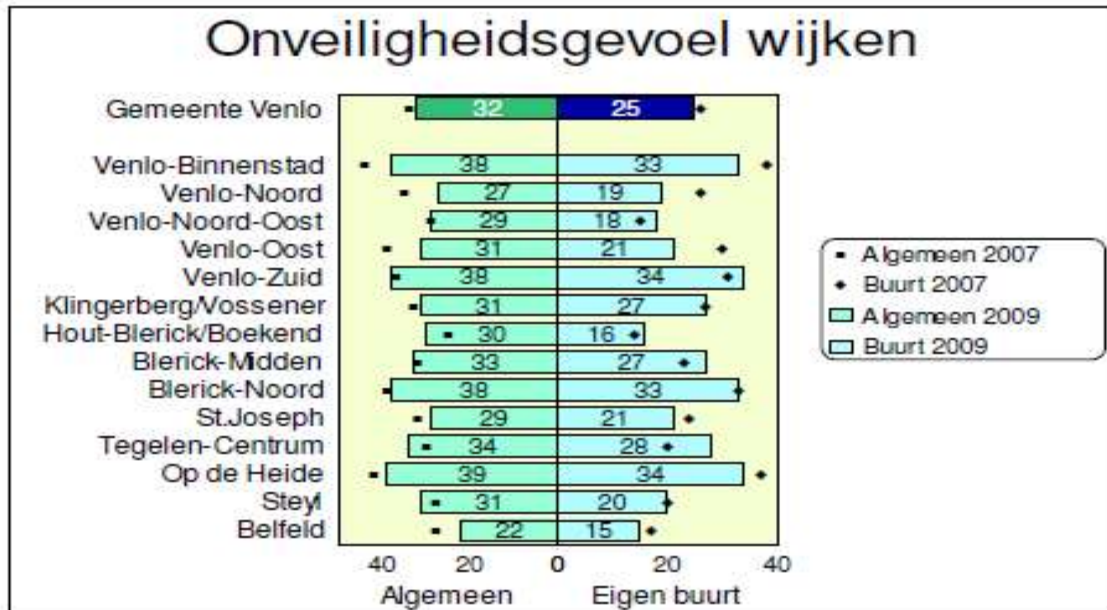
Percentage	2001	2003	2005	2007	2009
Aandeel inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in eigen wijk	23	23	25	26	25

In de onderstaande twee tabellen²⁹ is een vergelijking gemaakt tussen de subjectieve veiligheidsgevoelens in de 14 wijken van de gemeente Venlo in 2009.

²⁶ De uitzondering betreft hier het aandeel slachtoffers van fietsendiefstal, dat iets gestegen is. Bron: Stadspeiling 2009

²⁷ Bron Stadspeiling: 2008 en 2010

²⁸ Hier moet in ogenschouw worden genomen dat volgens de afdeling landelijke onderzoeken laten zien, dat de ontwikkeling van criminaliteitscijfers de onveiligheidsbeleving nauwelijks beïnvloed.

(Tabel in percentages)

Wanneer we kijken naar het onveiligheidsgevoel per wijk valt op dat er vier wijken ver boven de gemiddelde algemene onveiligheidsbeleving scoren. Dit zijn de wijken Venlo-binnenstad, Venlo-Zuid, Blerick-Noord en Op de Heide met respectievelijk 38% en 39%. In het algemeen zien we dat de wijken in haar totaliteit, met uitzondering van de vier bovengenoemde wijken, weinig uitschieters kent, en rondom het gemiddelde van 32% procent liggen.

Verder valt op dat ook het onveiligheidsgevoel in eigen wijk behoorlijk varieert. De percentages van de wijken Venlo-Binnenstad, Venlo-Zuid, Blerick-Noord en Op de Heide staan in sterk contrast met de "veilige" wijken Belfeld en Hout-Blerick/Boekend. Daarbij moet worden opgemerkt dat in de bovengenoemde wijken, met uitzondering van Venlo-Zuid, de veiligheidsbeleving is verbeterd in verhouding tot de gegevens van 2007.

De volgende bevindingen kunnen worden gegeven:

- dat het aantal inwoners, dat zich wel eens onveilig voelt in eigen buurt, beduidend lager is dan het % mensen dat zich in het algemeen onveilig voelt in Venlo
- de voornaamste uitschieters zijn de wijken Venlo-binnenstad, Venlo-Zuid, Blerick-Noord en Op de Heide,

4.2.2 Samenvatting van bevindingen

- Het aantal mensen dat zich veilig voelt in Venlo is met 5% punten verbeterd
- Het percentage slachtoffers van geweldsdelicten is stabiel
- Het aantal inwoners, dat zich wel eens onveilig voelt in eigen buurt, is beduidend lager dan het aantal inwoners dat zich in het algemeen onveilig voelt.³⁰
- De voornaamste uitschieters (in negatieve zin) zijn de wijken Venlo-binnenstad, Venlo-Zuid, Blerick-Noord en Op de Heide, die bovengemiddeld scoren.
- de verschillen tussen de algemene onveiligheidsgevoelens en onveiligheidsgevoelens in eigen buurt zijn de afgelopen jaren afgenomen.

²⁹ Bron: stadspeiling 2009

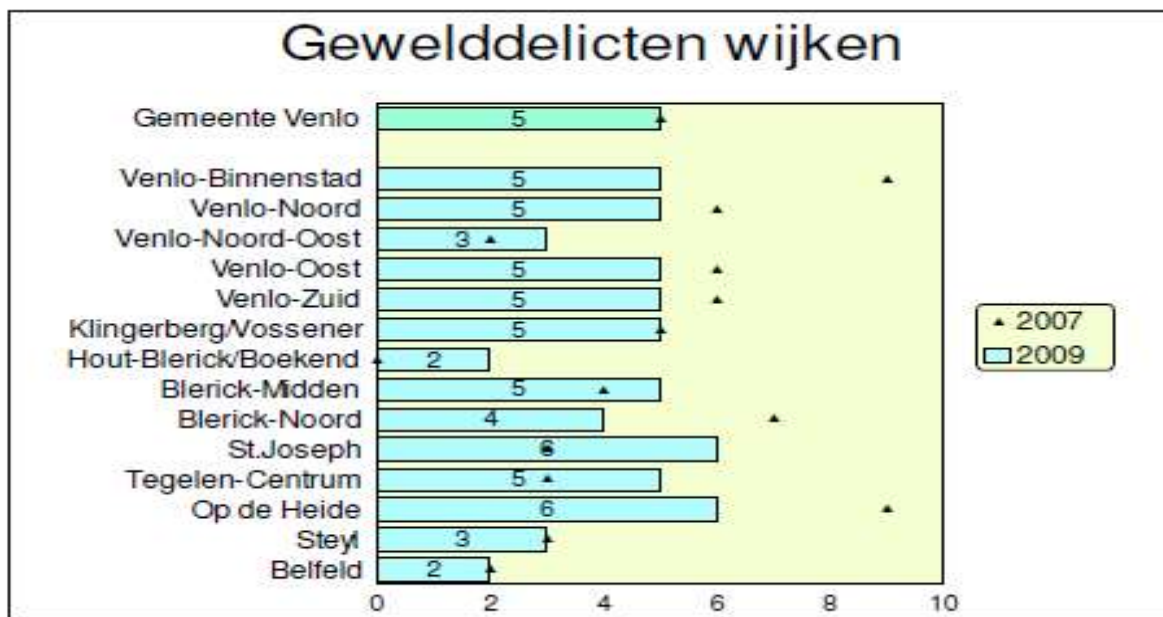
³⁰ Landelijk wordt dit beeld volgens de afdeling ook bevestigd

4.3 Objectieve veiligheid: de cijfers

Criminaliteit kent tal van vormen. Naast gewelddelicten (beroving met geweld, bedreiging met geweld en mishandeling), is ook de overlast in vorm van vernielingen bekeken. Bij overlast gaat het om vernielingen aan de woning of vernielingen van planten in de tuin e.d. Met behulp van deze gegevens is nagegaan of de situatie in de wijk de afgelopen jaren verbeterd of verslechterd is

4.3.1 Misdrijven/gewelddelicten

In onderstaande tabel is het percentage inwoners per wijk weergegeven dat geconfronteerd is met geweldsdelicten in 2007 en 2009.³¹

(Tabel in percentages)

Wanneer we de cijfers van de onveiligheidsgevoelens in eigen buurt koppelen aan de gewelddelicten in de wijken valt het volgende op:

- De inwoners van de Tegelse wijken St. Joseph en Op de Heide hebben in 2009 procentueel de meeste slachtoffers van gewelddelicten (6%).
- Daar waar in de wijk St. Joseph een toename gesignaleerd kan worden in gewelddelicten, zien we dit niet terug in het percentage inwoners dat zich weleens onveilig voelt in de wijk St. Joseph. (dit daalde naar 21% ten opzichte van 2007 25%)
- Dit in tegenstelling tot de wijk op de Heide waar zowel het cijfer van het aantal slachtoffers van geweld als het aandeel inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in eigen buurt is toegenomen.

³¹ Bron: Stadspeiling 2009

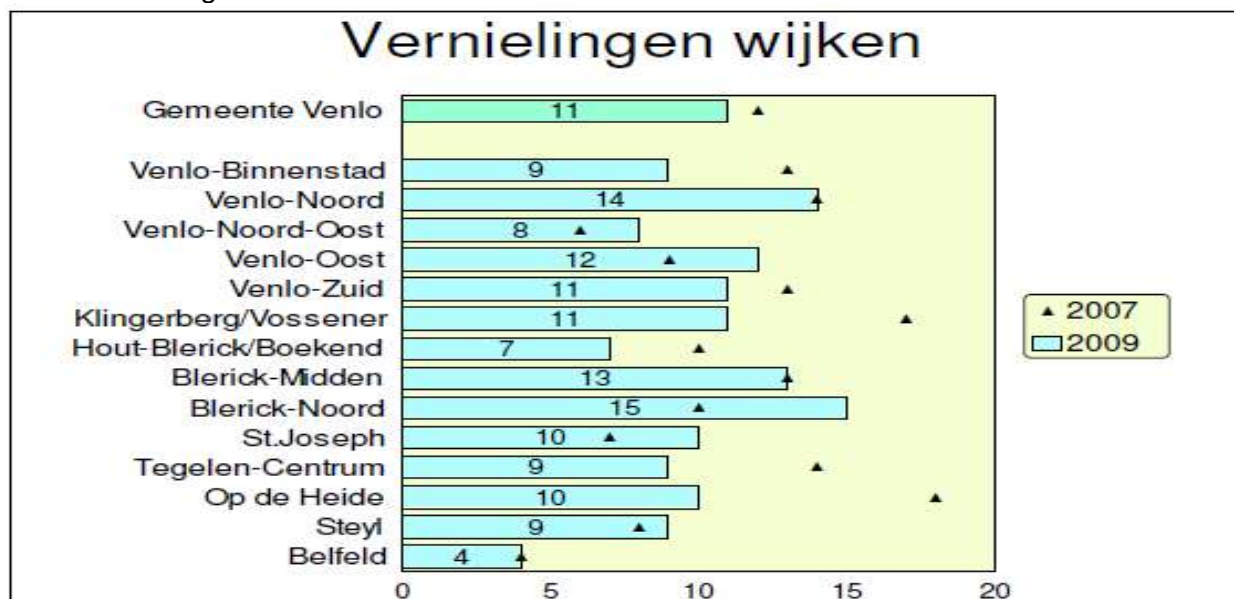
Vergelijkt men de gewelddelict percentages met de percentages inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in de wijken Venlo-Binnenstad en Venlo-Zuid, dan valt het op dat het percentage gewelddelicten in beide wijken 5% is, en niet van het gemiddelde afwijkt. Dit terwijl het aandeel inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in de wijken Venlo-Binnenstad en Venlo-Zuid veel hoger ligt dan het gemiddelde, met respectievelijk 33% en 34%. In de wijk Blerick-Noord daarentegen is het % geweldsdelicten gedaald. Dit staat in sterk contrast met het percentage inwoners dat zich wel eens onveilig voelt. Dit percentage is 33%, en ligt ver boven het gemiddelde van 25%.

De rekenkamer komt tot de volgende bevindingen uit de vergelijking van onveiligheidsgevoelens in de wijk met de gewelddelictencijfers:

- Wanneer we de percentages gewelddelicten van de wijken Venlo-binnenstad, Venlo-Zuid, Blerick-Noord en Op de Heide vergelijken, met het percentage inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in eigen buurt, dan kan geconcludeerd worden, (met uitzondering van de wijk Venlo binnenstad), dat de cijfers in deze wijken het beeld met betrekking tot de beleving van de inwoners bevestigen: percentages gewelddelicten zijn redelijk stabiel, maar onveiligheidsgevoelens nemen toe

4.3.2 Overlast en vernielingen

In onderstaande tabel is het percentage inwoners per wijk weergegeven dat geconfronteerd is met vernielingen in 2007 en 2009.³²

(Tabel in percentages)

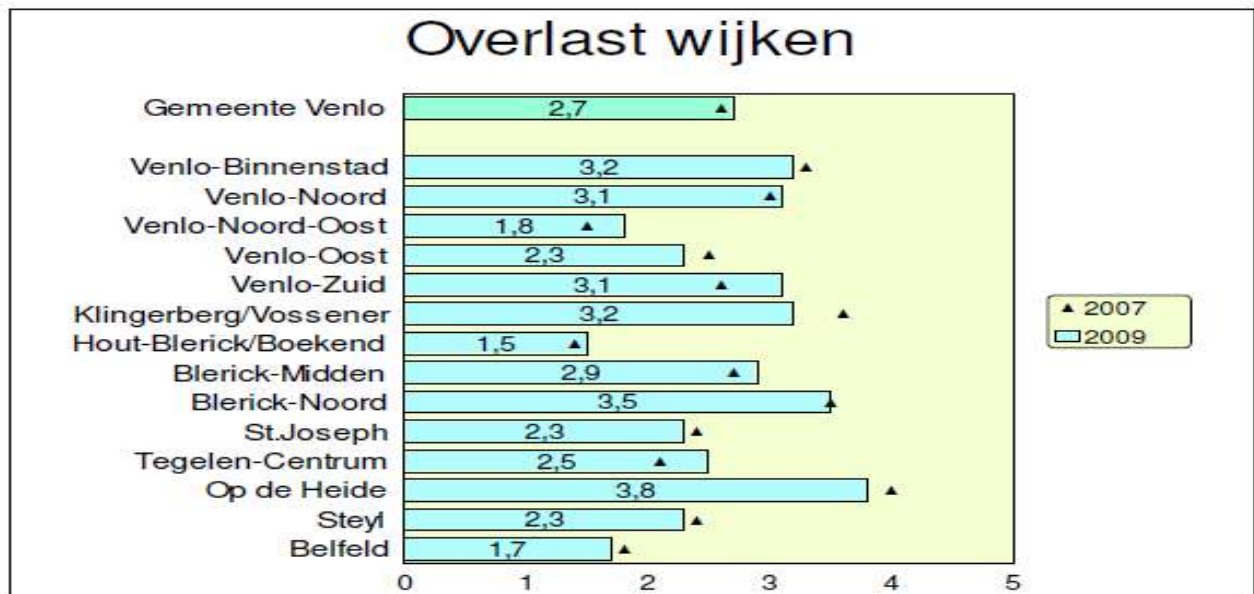
Het aandeel Venlonaren, dat met vernielingen geconfronteerd wordt, schommelt de laatste jaren tussen de 11% en 12%. In 2009 bedraagt het percentage 11%. Wanneer we de cijfers van de onveiligheidsgevoelens in eigen buurt koppelen aan de cijfers van vernielingen in de wijken valt het volgende op:

³² Bron: Stadspeiling 2009

- De meeste vernielingen in de gemeente Venlo in 2009 vinden plaats in de wijken Blerick-Noord en Venlo-Noord, met een slachtofferpercentage van respectievelijk 14% en 15%.
- Daar waar in de wijk St. Joseph een toename is van het aantal slachtoffers van vernielingen, zien we dit niet terug in het percentage inwoners dat zich weleens onveilig voelt in de wijk St Joseph (dit daalde immers met 4% ten opzichte van 2007).
- Vergelijkt men de slachtofferpercentages van 2009 met die van 2007, dan kan in de wijk Op de Heide zowel een daling worden waargenomen van het aantal slachtoffers van vernielingen als het aandeel inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in eigen buurt.
- In de wijken Venlo-Binnenstad en Venlo-Zuid valt het op dat het slachtofferpercentage vernielingen in beide wijken rondom het gemiddelde ligt. Dit terwijl het aandeel inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in de wijken Venlo-Binnenstad en Venlo-Zuid veel hoger ligt dan het gemiddelde, met respectievelijk 33% en 34%.
- Verder valt op dat het slachtofferpercentage in de vier wijken Venlo-Binnenstad, Venlo-Zuid, Blerick-Noord en Op de Heide, ten opzichte van 2007, behoorlijk is gedaald.
- Wanneer we de slachtofferpercentages van vernielingen in de wijken Venlo-binnenstad, Venlo-Zuid, Blerick-Noord en Op de Heide vergelijken met het percentage inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in eigen buurt, dan kan geconcludeerd worden, (met uitzondering van de wijk Blerick-Noord), dat de cijfers in deze wijken het beeld met betrekking tot de beleving van de inwoners bevestigen: slachtofferpercentages vernielingen zijn redelijk stabiel, maar onveiligheidsgevoelens nemen toe

In onderstaande tabel is de overlastperceptie per wijk weergegeven van 2007 en 2009.³³

³³ Bron: Stadspeiling 2009

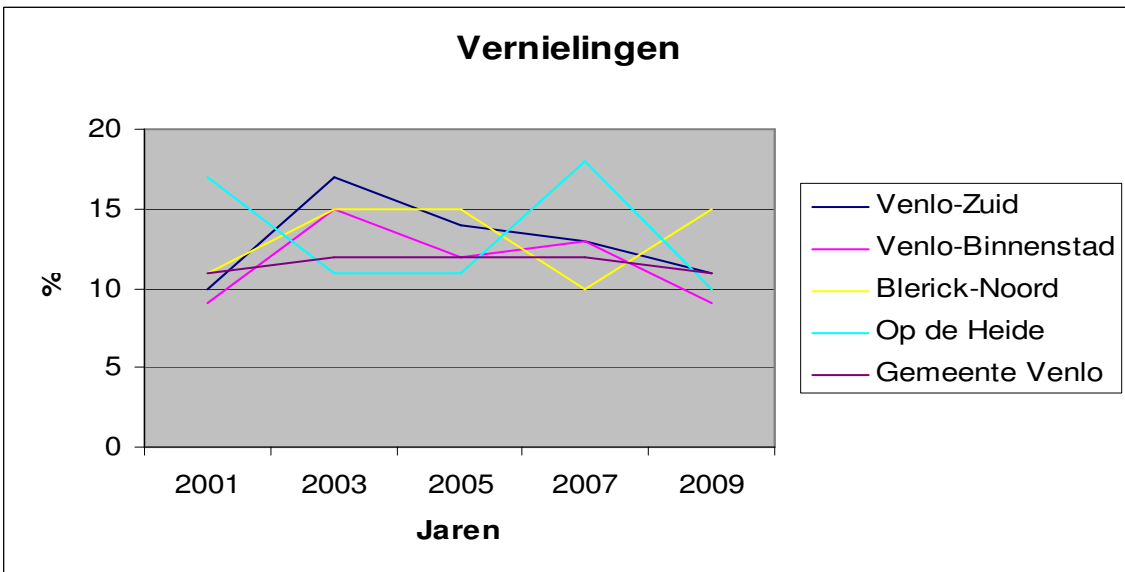
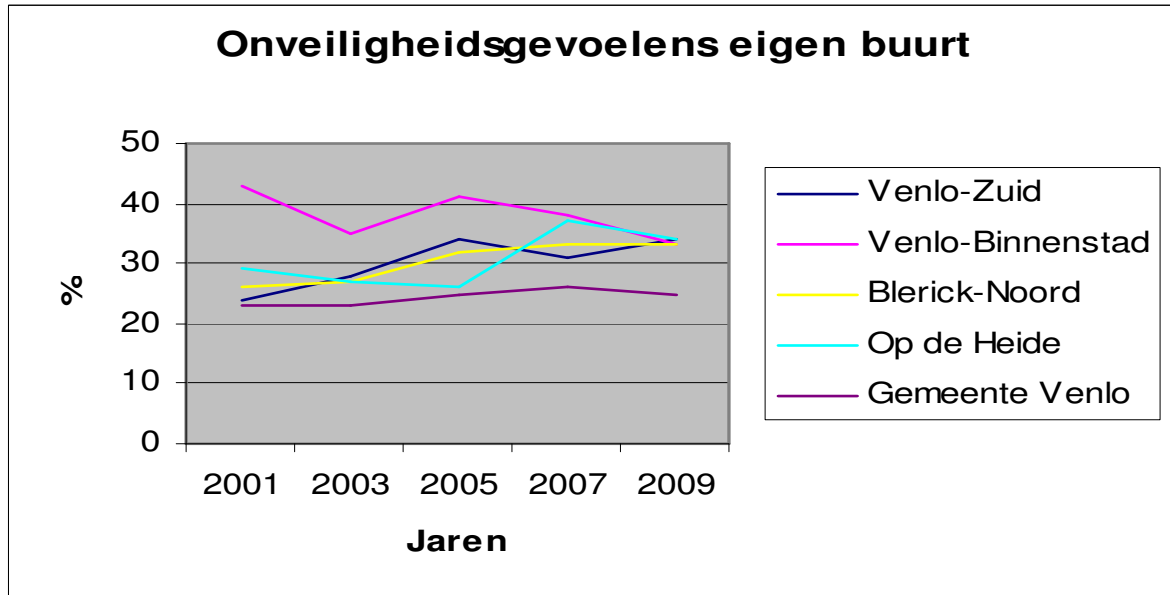
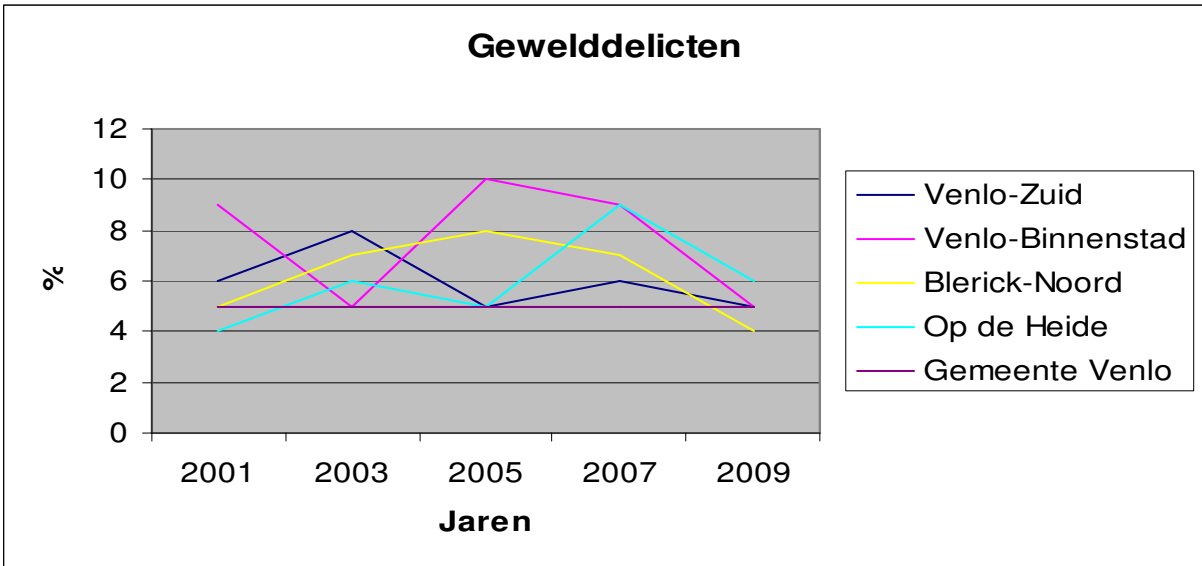

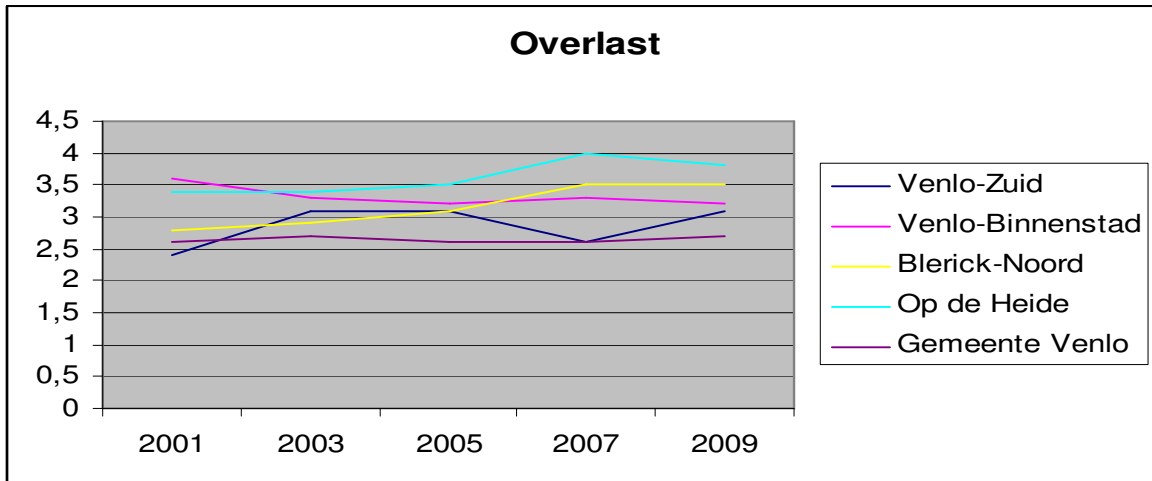
(Tabel in percentages)

Kijkt men naar de overlastperceptie binnen de diverse woonbuurten, dan valt het volgende op:

- Het overlastpercentage van de inwoners van de wijken Op de Heide en Blerick-Noord is het hoogst, met respectievelijk 3.8 en 3.5.
- Het percentage slachtoffers van overlast laat, in alle wijken, lichte verschuivingen zien, doch de percentages veranderen niet aanzienlijk.
- Vergelijkt men de overlastpercentages met de percentages inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in de wijken Venlo-Binnenstad, Venlo-Zuid, Blerick-Noord en Op de Heide, dan valt op dat de overlastcijfers in alle wijken boven het gemiddelde scoren. Geconcludeerd kan worden dat de overlastcijfers in lijn zijn met de relatieve hoge onveiligheidsgevoelens in deze wijken.

In de volgende grafieken is verder specifiek gekeken naar de wijken die in de tabellen naar voren zijn gesprongen. De gegevens zijn hierbij afgezet tegen het gemiddelde beeld van Venlo:

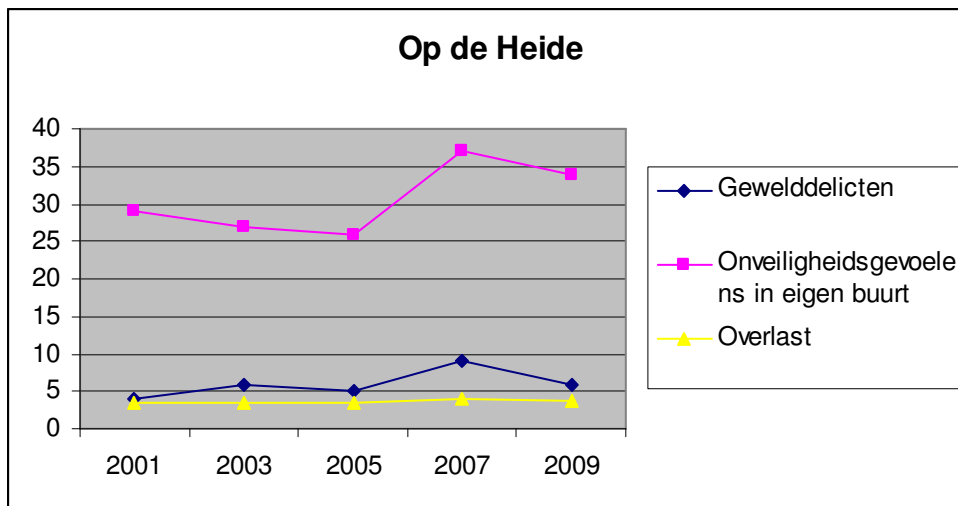

4.3.3 Samenvatting van bevindingen

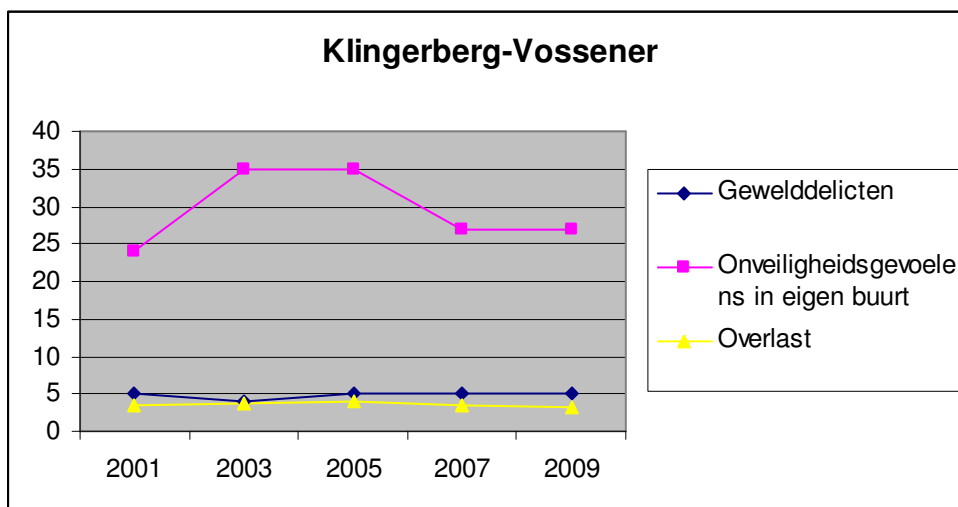
- Wanneer we de percentages gewelddelicten van de wijken Venlo-binnenstad, Venlo-Zuid, Blerick-Noord en Op de Heide vergelijken, met het percentage inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in eigen buurt, dan kan geconcludeerd worden, (met uitzondering van de wijk Venlo binnenstad), dat de cijfers in deze wijken het beeld met betrekking tot de beleving van de inwoners bevestigen: percentages gewelddelicten zijn redelijk stabiel, maar onveiligheidsgevoelens nemen toe
- Wanneer we de slachtofferpercentages van vernielingen in de wijken Venlo-binnenstad, Venlo-Zuid, Blerick-Noord en Op de Heide vergelijken met het percentage inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in eigen buurt, dan kan geconcludeerd worden, (met uitzondering van de wijk Blerick-Noord), dat de cijfers in deze wijken het beeld met betrekking tot de beleving van de inwoners bevestigen: slachtofferpercentages vernielingen zijn redelijk stabiel, maar onveiligheidsgevoelens nemen toe
- Vergelijkt men de overlastpercentages met de percentages inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in de wijken Venlo-Binnenstad, Venlo-Zuid, Blerick-Noord en Op de Heide, dan valt op dat de overlastcijfers in alle wijken boven het gemiddelde scoren. Geconcludeerd kan worden dat de overlastcijfers in lijn zijn met de relatieve hoge onveiligheidsgevoelens in deze wijken.

4.4 De relatie tussen subjectieve en objectieve onveiligheid per wijk

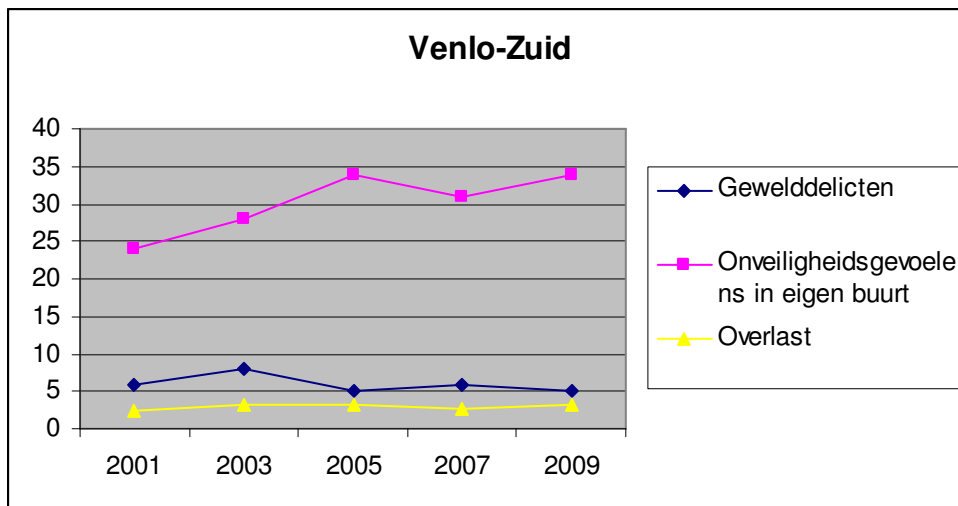
Tot slot zijn de onveiligheidsgevoelens geweldsdelicten en overlast nog eens grafisch weergegeven bij drie wijken die uit het gemiddelde beeld naar voren springen:

- Uit de bovenstaande tabel valt af te leiden dat zowel de gewelddelicten als overlast door de jaren heen redelijk stabiel is gebleven in de wijk Op de Heide. Uitschieter betreft het jaar 2007, waar zowel de onveiligheidsgevoelens in eigen buurt als het percentage gewelddelicten zijn toegenomen. Daar tegenover staat dat in 2009 het aantal gewelddelicten gedaald is.

- Ook hier valt op te maken dat het percentage gewelddelicten en overlast in deze wijk in de afgelopen jaren een constante laat zien. Opvallend, in vergelijking met de wijk Op de Heide, is dat personen die zich wel eens onveilig voelen in eigen wijk sinds 2005 dalende is.

- Venlo-Zuid is ten opzichte van de wijken Klingerberg-Vossener en Op de Heide de enige wijk waar het percentage personen dat zich wel eens onveilig voelt is toegenomen.

4.5 Antwoord op de onderzoeksvragen

Omdat in het beleid van de gemeente Venlo nadrukkelijk wordt uitgegaan van het doel dat “burgers zich veilig voelen”³⁴ zijn ook de volgende nadere onderzoeksvragen binnen Onderzoekspijler B beoordeeld:

2.1 *Is de ketensamenwerking doeltreffend in termen van ervaringen en gevoelens van burgers?*

- *Venlo breed neemt het veiligheidsgevoel toe*
- *Zowel voor het veiligheidshuis als de aanpak met straatcoaches geldt dat de aanpak doeltreffend lijkt, maar dit is niet echt hard te maken.*

2.2. *Hoe ervaren burgers veiligheid in hun eigen buurt?*

- *Vooral in de wijken Op de Heide, Venlo Zuid en Blerick Noord is men zich niet veiliger gaan voelen. Een eensluidend oordeel is daarom niet te geven: er lijkt hier sprake te zijn van een wijkgerelateerd probleem*

2.3. *Hoe verhouden de criminaliteitscijfers van een wijk zich tot de veiligheidsbeleving in een wijk?*

- *Er is niet goed een causale relatie te leggen tussen afname van criminaliteitscijfers en een toename van het veiligheidsgevoel. In bovengenoemde wijken is sprake van het tegendeel³⁵.*
- *In zijn algemeenheid is wel te constateren dat daar waar overlast toeneemt in een wijk direct de onveiligheidsgevoelens stijgen.*

³⁴ Zie de diverse programmabegrotingen

³⁵ Landelijk wordt dit beeld volgens de afdeling ook bevestigd

5 Resultaten enquête

5.1 Inleiding

Omdat de gegevens over veiligheidsbeleving slechts tot en met 2009 voorhanden waren, heeft de rekenkamer ook door eigen onderzoek aansluiting gezocht naar de actualiteit van 2011.

Om meer inzicht te krijgen naar de effecten op de veiligheidsbeleving van veiligheidshuis en aanpak van straatcoaches is in samenwerking met het team onderzoek en statistiek (afdeling bedrijfsvoering) van de gemeente Venlo een *enquête in september 2011* gehouden via een flitspanel.

Aan deze enquête hebben 776 mensen deelgenomen. De enquêteresultaten zijn met name ook vergeleken met de resultaten uit de stadspeilingen, waarbij de wijken Klingerberg-Vossener, Blerick-Noord, Venlo-Binnenstad, Venlo-Zuid en Op de Heide specifiek bekeken zijn.

Wanneer we de gegevens van de stadspeiling vergelijken met de enquête gegevens zien we dat deze grotendeels overeen komen.

Verder heeft de enquête zich gericht op de werkwijze van het veiligheidshuis en de inzet van straatcoaches³⁶.

Voor een uitgebreide analyse wordt verwezen naar de bijlage³⁷, In dit hoofdstuk worden de belangrijkste bevindingen gegeven.

5.2 Belangrijkste bevindingen enquête

5.2.1 Met betrekking tot veiligheid

- Meer dan de helft van de geënquêteerden geeft aan dat de leefbaarheid en veiligheid van de gemeente Venlo ongeveer gelijk blijft. Slechts 12% geeft aan dat de veiligheid is verbeterd.
- Uit de enquête blijkt dat de respondenten een gemiddeld rapportcijfer van een 6.8 hebben gegeven voor de veiligheid in de wijk. Bij de aandachtswijken – Venlo-Binnenstad, Blerick-Noord, Vossener-Klingerberg, Op de Heide en Venlo-Zuid, ligt het gemiddelde iets lager met een 6.3.

Gemeentelijke aandacht voor veiligheid in de wijk						Totaal %
		weinig	voldoende	veel	weet ik niet	
Venlo-Binnenstad		52.5	37.5	0	10	100
Blerick-Noord		61.9	23.8	0	14.3	100
Vossener-Klingerberg		41.2	43.8	0	15	100
Op de Heide		66.7	20.8	0	12.5	100
Venlo-Zuid		36	42	2	20	100

³⁶ Zie bijlage 7, vragenlijst enquête

³⁷ Zie bijlage 6, resultaten en analyse enquête

- Uit bovenstaande tabel valt af te leiden dat onder de respondenten wonende in de aandachtswijken: Venlo-Binnenstad, Blerick-Noord, Klingerberg-Vossener en Op de Heide, een groot percentage vindt dat er weinig aandacht voor de veiligheid in de wijk is.
(hoger dan het algemeen gemiddelde (36.3%).)
 - Uitschieters hierbij zijn Op de Heide en Blerick – Noord
 - Verder valt op dat onder de geënquêteerden in deze wijken, met uitzondering van Venlo-Zuid, niemand vindt dat er veel gemeentelijke aandacht wordt besteed aan de veiligheid in de wijk.
- Uit de enquête komt naar voren dat het merendeel van de respondenten (33.4%) vindt dat de gemeente voor de grootste verbetering in het veiligheidsgevoel van burgers dient te zorgen, opgevolgd door de politie met 27.2% en de buurtbewoners zelf met 20.4%.
De wens van buurtbewoners om zelf iets te doen is hierbij opvallend.
- Het merendeel van de respondenten (63%) geeft aan dat zijn of haar veiligheidsgevoel in de afgelopen vijf jaar gelijk is gebleven.
32,2% geeft aan dat het veiligheidsgevoel is afgenomen.
 - Wanneer we de gegevens nader bekijken, zie we dat de respondenten in de wijken – Blerick-Noord, Vossener-Klingerberg en Op de Heide- aangeven dat het veiligheidsgevoel in eigen wijk in de afgelopen 5 jaar sterk is afgenomen. Blerick-Noord springt hierbij er uit met 66,7%

		Voelt u zichzelf wel eens onveilig?		Total %
		ja	nee	
	Venlo-Binnenstad	50	50	100
	Blerick-Noord	71	29	100
	Vossener-Klingerberg	41	59	100
	Op de Heide	54	46	100
	Venlo-Zuid	51	44	96
	Venlo	44	54	98

		Voelt u zichzelf wel eens onveilig in uw eigen buurt?		Total %
		ja	Nee	
	Venlo-Binnenstad	75	25	100
	Blerick-Noord	80	20	100
	Vossener-Klingerberg	84	16	100
	Op de Heide	92	8	100
	Venlo-Zuid	78	17	96
	Venlo	30	14	44

- De vijf wijken – Blerick-Noord, Venlo-Zuid, Venlo-Binnenstad, Vossener-Klingerberg en Op de Heide – geven een hoog percentage weer voor de onveiligheid in eigen buurt met respectievelijk 75%, 78%, 80%, 84% en 92%.
 - Daarbij steekt het percentage van Op de Heide met 92%, dat zich wel een onveilig voelt in eigen buurt, er met kop en schouder bovenuit.
- Wanneer we de gegevens van de stadspeiling vergelijken met de enquête gegevens zien we dat deze grotendeels overeen komen, daar vooral de inwoners van Op de Heide en Venlo-Zuid zich onveilig voelen in eigen buurt.
- Een algemeen te trekken bevinding is dat onveiligheidsgevoelens sterk wijk-gerelateerd zijn.

5.2.2 Met betrekking tot het veiligheidshuis

- Het grootste deel van de respondenten geeft aan (65%) dat zij niet bekend zijn met de term “veiligheidshuis”
- Het merendeel van de respondenten (77%) is van mening dat de aanpak van het Veiligheidshuis mogelijk bij kan dragen aan minder crimineel gedrag en overlast.
 - Dat men niet bekend is met de term veiligheidshuis (65%), staat in sterk contrast met het percentage respondenten dat aangeeft dat het Veiligheidshuis mogelijk kan bijdragen aan vermindering van crimineel gedrag en overlast (77%). Dit duidt mogelijk op een informatie kloof. Als de term uitgelegd wordt vindt men het een goede aanpak.
- Uit de enquête blijkt vervolgens dat 45% van de respondenten van mening is dat de aanpak van het veiligheidshuis niet bijdraagt aan een veiliger gevoel. Dit kan mogelijk voortkomen uit onbekendheid met de materie.
- Toch hebben de respondenten vertrouwen in de aanpak van het Veiligheidshuis, daar 59.8% van de respondenten vindt dat aanpak van het Veiligheidshuis ‘goed’ is.
 - Hierbij moet aangetekend worden dat in de enquête voor de beantwoording van deze vraag eerst informatie is gegeven over de aanpak van het veiligheidshuis

5.2.3 Met betrekking tot de aanpak van straatcoaches

- Uit de enquête blijkt dat 39.4% van de respondenten aangeeft bekend te zijn met de term straatcoach.
 - 34.4% van de respondenten geven aan bekend te zijn met de inzet van straatcoaches in de gemeente Venlo. Deze cijfers komen redelijk overeen
 - het percentage respondenten, dat bekend is met de term straatcoach, is in de wijk Venlo-Zuid het laagst (27%).
 - de wijk Op de Heide heeft de piek op het vlak van het niet bekend zijn met de term straatcoach(41%).
- 66.8% van de respondenten kwalificeert de manier van werken door straatcoaches als ‘goed’.
 - Hoewel een derde van de respondenten aangeeft bekend te zijn met de term straatcoach(39,4%) en de inzet van deze straatcoaches(34,4%) in Venlo, is het merendeel van de respondenten (66.8%) van mening dat de manier waarop er gewerkt wordt door straatcoaches goed is.
Ook hier dient aangetekend te worden dat vóór de beantwoording van deze vraag eerst informatie is gegeven over de aanpak van straatcoaches. Ook hier geldt dat als de term uitgelegd wordt, men het een goede aanpak vindt.
- Verder blijkt uit deze enquête dat, naast het gegeven dat 67% van de respondenten van mening is dat de manier van aanpak door straatcoaches goed is, net iets meer dan de helft ook vindt (52%) dat de werkwijze van straatcoaches bijdraagt aan minder crimineel gedrag en overlast.
 - Uitschieter is de wijk Op de Heide. De grootste groep van de respondenten in deze wijk is van mening dat de werkwijze van straatcoaches niet bijdraagt aan minder crimineel gedrag en overlast (45.8%).

5.3 Onderzoeksvraag: *Werkt de gemeente zichtbaar aan de verbetering van de veiligheid.*

Tot slot worden de volgende bevindingen uit de enquête gegeven:

- De gemeente heeft weinig (36%) tot voldoende (46%) aandacht voor veiligheid
- 15% van de inwoners kent het veiligheidshuis
- 34% van de inwoners is bekend met de inzet van straatcoaches
- De zichtbaarheid van de gemeente is laag op basis van deze cijfers.

6 Conclusies en aanbevelingen

In dit hoofdstuk zetten wij de bevindingen uit het onderzoek ketensamenwerking in het veiligheidsbeleid af met behulp van het in hoofdstuk 2 beschreven normenkader tegen de onderzoeksvragen van het onderzoek.

De centrale vraag van het onderzoek is:

“Is de ketensamenwerking binnen het veiligheidsbeleid doeltreffend”?

Hoofdconclusie

Op basis van de bevindingen uit de Onderzoekspijlers kan de rekenkamer alleen maar constateren dat **de doeltreffendheid van het beleid niet kan worden vastgesteld.**

De rekenkamer constateert verder op basis van **Onderzoekspijler A** dat:

- *Het geformuleerde beleid duidelijk, toetsbaar en meetbaar is geformuleerd.*
- *De verantwoordingsinformatie niet aansluit op de geformuleerde doelen. Als voorbeeld hiervan: de beoogde verbetering van de veiligheidspositie binnen de G50 gemeenten wordt door de jaren heen niet gevolgd. Maar ook geeft de verantwoordingsinformatie uit de P&C cyclus geen informatie over het bereiken van de geformuleerd beleidsdoelen op veiligheidsgebied.*
- *Binnen het veiligheidshuis zijn weinig concreet meetbare cijfermatige doelen geformuleerd (op de doelgroep veelplegers na)*
- *Omdat bij de inzet van straatcoaches geen 0 meting is gedaan, is ook hier de doeltreffendheid niet te beoordelen..*

Conclusie 1

Als een positief punt wil de rekenkamer nadrukkelijk noemen dat het beleid op zich goed meetbaar geformuleerd wordt, waardoor het beleid volgbaar zou moeten zijn voor de raad.

Conclusie 2

Jammer genoeg sluit de verantwoordingsinformatie niet goed aan op de doelstellingen van het beleid, waardoor de raad niet of nauwelijks in staat is een oordeel te geven over de doeltreffendheid van het gevoerde beleid. Hierdoor kan de raad haar controlerende en kaderstellende rol op dit gebied niet waarmaken.

De rekenkamer wil de raad er op wijzen dat de geconstateerde scheiding tussen verantwoordingsinformatie en beleidsinformatie de laatste jaren vaker is gemeld aan de raad in haar onderzoeken. (denk hierbij aan de laatste onderzoeken op het gebied van re-integratie en de jaarstukken)

De rekenkamer constateert in **Onderzoekspijler B gericht op de veiligheidsbeleving** het volgende:

- Het aantal mensen dat zich veilig voelt in Venlo is met 5% punten verbeterd
- Het percentage slachtoffers van geweldsdelicten is stabiel
- De voornaamste uitschieters in negatieve zin zijn de wijken Venlo-binnenstad, Venlo-Zuid, Blerick-Noord en Op de Heide, die slechter scoren dan het stadsgemiddelde. In deze wijken

- Neemt het percentage inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in eigen buurt toe.
- Zijn percentages geweldsdelicten en de slachtofferpercentages vernielingen redelijk stabiel.
- In lijn met de onveiligheidsgevoelens zijn overlastcijfers in deze wijken bovengemiddeld.
- In positieve zin kan Klingerberg-Vossener genoemd worden: na 2005 is hier de veiligheidsbeleving verbeterd, ondanks constante cijfers met betrekking tot geweldsdelicten en overlast.

Kanttekening wordt hierbij geplaatst dat de gebruikte indicatoren een beeld schetsen over de veiligheidsbeleving en het effect van het veiligheidshuis en de straatcoaches hierop. De incidenten zoals geweld en vandalisme worden door meer personen gepleegd dan de doelgroepen waar de samenwerkingsverbanden zich op richten.

Uit deze bevindingen trekt de rekenkamer de volgende conclusies:

Conclusie 3. Venlo breed neemt het veiligheidsgevoel toe. De veiligheidsbeleving is met 5% punten verbeterd.

Conclusie 4. Zowel voor het veiligheidshuis als de aanpak met straatcoaches geldt dat de aanpak doeltreffend lijkt, maar dit is niet echt hard te maken.

Conclusie 5. Met name in de wijken Op de Heide, Venlo Zuid, Venlo Binnenstad en Blerick Noord is men zich niet veiliger gaan voelen. Een eensluidend oordeel over de veiligheidsbeleving is derhalve niet te geven: er is mogelijk sprake van een wijkgerelateerd probleem.

Conclusie 6. Op basis van de gebruikte bronnen is er niet goed een causale relatie te leggen tussen afname van criminaliteitscijfers en een toename van het veiligheidsgevoel. In bovengenoemde wijken is sprake van het tegendeel.

Conclusie 7. In zijn algemeenheid is wel te constateren dat daar waar overlast toeneemt in een wijk direct de onveiligheidsgevoelens stijgen. Er is hierbij niet sprake van een 100% relatie. Onveiligheidsgevoelens kunnen ook door andere zaken beïnvloed worden.

Conclusie 8. Voor de burgers in Venlo is weinig zichtbaar wat de gemeente feitelijk doet binnen de ketensamenwerking. Uit de interviews bleek bijvoorbeeld dat de mogelijkheid om overlast direct bij straatcoaches te melden onbekend zijn.

Conclusie 9. Uit de enquête komt naar voren dat het merendeel van de respondenten (33.4%) vindt dat de gemeente voor de grootste verbetering in het veiligheidsgevoel van burgers dient te zorgen, opgevolgd door de politie met 27.2% en de buurtbewoners zelf met 20.4%. Ruim 60% van de burgers legt dus het primaat voor verbetering bij de overheid. De doelen van het college met betrekking tot participatie en meer eigen verantwoordelijkheid van de burgers zijn nog niet bereikt.

Aanbevelingen

Op basis van de resultaten uit het onderzoek komt de Rekenkamer tot de volgende aanbevelingen:

Aanbevelingen aan de raad

1. verlang dat de verantwoordingsinformatie (met name ook in de P&C cyclus) altijd aansluit op de beleidsmatig geformuleerde doelen. Alleen dan is de raad goed in staat om de doeltreffendheid van het gevoerde beleid te beoordelen en kaders te stellen voor nieuw beleid.

2. gezien de relatief kleine groep burgers die het primaat voor verbetering van het veiligheidsgevoel bij zich zelf legt, is het aan te bevelen kaders aan te geven om het burger -activerende beleid te blijven stimuleren.

Aanbevelingen aan het college

3. om de veiligheidsbeleving te verbeteren, juist in wijken waar beleving en feitelijke ontwikkeling van overlast uit elkaar lopen, is het aan te bevelen om meer aan gerichte communicatie (bijvoorbeeld oplossingsgerichte informatie aan specifieke doelgroepen) te doen. Als het in probleemwijken zichtbaar wordt dat er gewerkt wordt aan “de veiligheid” kan de veiligheidsbeleving positief beïnvloed worden.
4. zorg dat de directe aanpak met straatcoaches bekend en zichtbaar is. Zorg hierbij dat de laagdrempelige meldingsmogelijkheden van overlast beter bekend zijn. (directe meldingsmogelijkheden zoals straatcoach@venlo.nl of jeugdregisseur@venlo.nl)